

Maileri:

**Näin
käy**

Los

ANGELESISSA

Vähän Suomen
ja muidenkin
mahdollisuuksista

1932

**Smk
5:-**

URHEILULIIKE

Raoul Hellberg

HELSINKI · Hallitus-

katu 17 · Puhelin 29 402

PORVOO · Puh. 696

Aaan ainoa erikoisliike
polkupyörien ja -väli-
neiden alalla.

Yleisurheiluvälineitä,
urheilupuvustoa, kuten
golf-housuja monipuo-
linen valikoima.

Tilaukset maaseudulle toimitetaan nopeasti

NÄIN KÄY LOS ANGELESISSA

*Vähän Suomen ja muiden-
kin mahdollisuuksia
ennustellut*

MAILERI

KUSTANTAJA L. A. SALAVA, HELSINKI

HELSINKI 1932
KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖ SANA

Olympialaisten „mölyköörit“ ovat nähtävyyksiä nekin. Tämä yrittää olla vain vaatimaton kuvitelma sellaisista L. A:ssa.

Los Angeles — X. Olympialaisten kaupunki — Lännen urheilukeskus.

KYMMENENNET OLYMPIALAISET KISAT pidetään Amerikassa, joka suurvaltana täydellisesti on päässyt nykyajan olympialaisia vallitsemaan. Se, että USA kykenee koko muuta maailmaa vastaan urheilun lähes kaikilla rintamilla taistelemaan, kuvastaa parhaiten sen mahtiasemaa. Sitä ei voida horjuttaa — ei ainakaan Amerikan omalla maaperällä.

LOS ANGELES tämän vuoden olympialaisten kisapaikkana on epäilemättä ihanteellinen. Jo ilmasto Kaliforniassa on meidän käsitystemme mukaan paratiisillinen. Mutta se yksinään ei ole luonnollisestikaan Los Angeles'ia nostattanut yläpuolelle kymmenien muiden kilpailevien kaupunkien. Ei, Länessä, Tyynenmeren rannikolla — »on the Pacific Coast» — sijaitsee USA:n voimakkain urheilukeskus. Sieltä on Amerikka tähän asti saanut parhaat voimansa olympialaisiin kisoihin, ja Lännen pojat tulevat

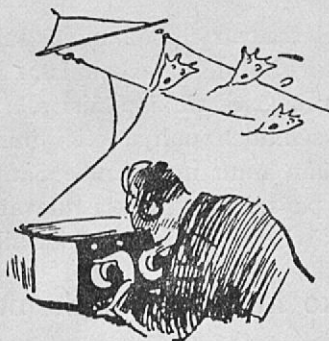
näissäkin kotivaltionsa kisoissa muodostamaan maansa joukkueen rungon ja sen parhaan toivon.

TÄMÄ ON ERIKOISESTI HUOMATTAVA: Amerikkalaiset eivät näissä kisoissa esiinny vain omassa »maanosassaan», vaan miltei viimeistä miestä myöten omassa »maakunnassaan». Tyynenmeren rannikolta saa Amerikka paremman joukkueen kuin kaikista muista valtioistaan yhteensä. Senpä vuoksi, vaikkakin urheilijoille siellä järjestetään meidän mielestämme liian monta karsintaa, kaikki olympialaisten esivalinnat — yliopistojen mestaruuskilpailut, kansalliset mestaruuskilpailut ja lopulliset valintakilpailut — kuitenkin pidetään järkiään Kaliforniassa, joten miehille ei ainakaan koidu pahasti matkarasituksia.

ENNUSTAN tämän vuoksi, että

**Amerikka Los Angeles'issa tulee antamaan
koko muulle maailmalle sellaisen selkäsau-
saunan,**

ettei olympialaisten historiassa ole vielä sellaista nähty. Puolustukseksi ei riitä sekään, että kisat ovat olleet »kaukana» — Euroopasta katsoen. Missään tapauksessa ei siitä syystä yhtään huomioon otettavaa huippukykyä täältä jää kisoihin matkustamatta — ellemme ota huomioon Jules Jaques Ladoumegue-parkaa, joka poisjäämiselleen ei voi mitään ja — elleivät kaltoin katsotut herrat Edström & Ekelund saa tehtyä vielä viimeisten viikkojen aikana uusia karhunpalveluksia. Toivottavasti heiltä ainakin Los Angeles'in kongressissa otetaan ohjakset parempaan talteen ja yksintein vaihdetaan myös nopeakulkuisempi valjakko amatörismin paikallaan pyörivien vankurien eteen, sillä pahan kerran on tässä jo jääty ajasta jälkeen.

*Jännittäviä hetkiä elävät ne onnelliset, jotka radiollaan „yltävät“
Los Angelesin stadionille saakka.*

OLYMPIALAISTEN OHJELMASSA — yleisurheilusta puhuen — on 23 lajia. Yleisurheilijain mieskohtaisesti kilvoiteltavana on siitä 21 kultamitalia. Joukkuekultamitalit jaetaan molemmissa viesteissä. Saamme olla varmat siitä, että Amerikka anastaa yksinänsä näistä kultamitaleista vähintään puolet, mutta todennäköisesti enemmänkin eli 14 ja kaikkein parhaassa tapauksessa 15! Mitä jää siitä paljon muille?

ME SUOMALAISET emme kuitenkaan tule toiveisamme pettymään niin pahasti kuin monet muut maat — Englanti ja Saksa ennenkaikkea, mutta hyvin luultavasti myöskin — Japani! Japanihan ei ole enää udun ja hämärän peitossa, sen kyvyt jo tiedetään ja siltä myöskin paljon odotetaan, ehkä kotimaassakin, mutta ainakin täällä meillä. Japanin mahdollisuuksien ulottuvilla voi pitää 3—4 kultamitalia, mutta yhteenkin voi saalis aivan yhtä hyvin jäädä. Japanilaisilla ei ole kylläkään Los Angelesiin yhtä jättäjäismäinen matka kuin on ollut viimeisiin kisoihin, mutta eipä se ole lyhytkään — 14 vuorokautta! Sitä on mittaa ja määrää maan silläkin äärellä. — Mutta, kuten sanottu, suomalaisten kultamitalimahdollisuudet eivät ole niinkään huonot — objektiivisesti-

kaan katsoen. Herra varjeltiin meitä kuitenkin subjektiivisista suuruudenhulluista laskelmista. Sanotaan 3 kultamitalia ihan varmasti, siinä pitäisi olla jo pohjaa. Ja onkin siinä jo sellainen pohja, ettei minun uskoakseni ainakaan yksikään muu maa Uncle Sam'ia lukuunottamatta siitä sivu pääse. Niin tipassa tulevat ne kultamitalit olemaan, joita köyhemmäksi Amerikka aikoo jäädä.

Vain kolmeko kultamitalia Suomelle?

Ainakin kolme. Nimetäkö lajit? Sepä ei helppoa olekaan. Paljon helpompi olisi luetella 6 lajia, joissa kaikissa kieltämättä on voiton mahdollisuuksia, mutta joiden voitotiliä on silti enemmän kuin uskallettua ryhtyä näin ennakolta avaamaan. Mistä lajeista on kysymys, sen arvelen lukijan ilman muutakin tietävän, ja lähemmin toitoitan niistä tuonnempana.

VERTAILEVA TAULUKKO kolmien viimeisten olympialaisten kultamitalijaosta ja epämääräinen arviointini edessä olevista olympialaisista lieene kuitenkin alkajaisiksi mielenkiintoinen silmäiltäväksi:

	1920:	1924:	1928:	1932?
USA	12	12	8	12—15
Suomi	9	9	5	3—6
Englanti	4	3	2	1—2
Ranska	1	—	1	0—1
Australia	—	1	—	—
Italia	2	2	—	0—1
Kanada	—	—	2	0—1
Japani	—	—	1	1—3
Et.-Afrika	—	—	1	0—2
Irlanti	—	—	1	0—1
Ruotsi	—	—	1	—
Saksa	ei mukana	—	—	0—2

Pettymyksiä voi tulla, ja tämän näköistä naamaa voivat monet kotona olijat kisojen aikana näyttää.

Lisäksi mainittakoon maat, jotka tähän mennessä eivät ole joko olleet olympialaisissa mukana tai eivät joka tapauksessa ole saaneet vielä yhtään kultamitalia, mutta joilla tällä kertaa kuitenkin on sellaiseen mahdollisuus ainakin yhdessä lajissa. Sellaisia maita ovat: Unkari — Puola — Argentina — Tshekkoslovakia.

NIINKUIN NÄKYY, on arviointini kaikissa suhteissa varovainen. Kun ryhtyy profeetaksi, on parasta pysytellä mahdollisimman oraakkelimaisena. Tietysti syyhyisi minua kovasti puhua suuni puhtaaksi ja lasketella mielestäni »jämttejä» lukuja, mutta silloin uhmaisın Fortunaa ja lähtisin Kohtalon kanssa kilpasille, ja Herra tiesi, kuinka silloin kävisi. Luultavasti niinkuin sääprofeetoille tavallisesti taikka virkaveljelleni Uppercutille Amsterdamin

edellä, hän kun ennusti miltei prikulleen päinvastoin kuin sitten kävi.

SEKÄ ANTWERPENISSA ETTÄ PARISISSA pääsi Amerikan joukkue kultamitaleissa tusinalukuun. Mutta silloin oli kilpailulajeja enemmän kuin nykyisin, eikä Amerikka näin ollen kertaakaan ole vielä päässyt voittojen luvussa hakkaamaan koko muuta maailmaa, minkä se ensi kesänä ehdottomasti tulee tekemään. Aivan ainutlaatuisena loistaa olympialaisten tähän astisessa historiassa Suomen nimi. 9 kultamitalia sekä Antwerpenissa että Parisissa on saavutus, joka jää meiltä näistä puolin varmasti lyömättä. Mutta ihmehän se ei olekaan, kun muistaa, — ja sen me teemme karvauksella, — että olympialaiskisojen ohjelmasta on poistettu joukko n.s. »suomalaislajeja», joissa ennen saimme ja hyvin luultavasti yhä edelleenkin saisimme kiistattoman voiton. Itse asiassa kultamitalisaaliimme Amsterdamista, vaikka supistuikin 5:een, oli jotakuinkin yhtä kaunis saavutus kuin 9 molemmissa edellisissä kisoissa, niin paljon oli taistelu meidän kohdaltamme koventunut. Ja putosihan kultamitalien määrä Amerikankin osalta 8:aan, vaikka sen voitolajeja ei oltu karsittu. Los Angeles'in kisoihin on Amerikalle suorastaan lisätty yksi laji — 50 km kävely, joka juttu meillä Suomessa on näytty tyystin unohdetun. Miksi halveksia lajia, jota Suomessa itse asiassa enemmän kuin missään muualla maailmassa harrastetaan — tosin vain valmennuskeinona, mutta kuitenkin.

ENTÄPÄ PISTEET Los Angeles'issa. Näin ennakolta ei ole rohkeutta, ei ainakaan perustellen, suorittaa laskentaa kaikki loppukilpailuun pääsevät huomioonottaen. On turvallisempaa tönätä ennustuksensa pelkistä mitalisijoista, siis antamalla pisteitä 3, 2 ja 1.

Valehtelen paljon tai vähän, verratkaa seuraavaa, jos mieleenne juolahtaa, siihen pistetaulukkaan, joka elo-

kuussa on viralliseksi julistettu. Sopii yrittää itsekin, ja katsotaan sitten, kummalla on paremmat lahjat »todenpuhujaksi».

Siispä jakaantuvat pisteet — sikäli mikäli:

USA ..... 55.

Suomi ..... 27.

Englanti ..... 9.

Saksa ..... 9.

Japani ..... 9.

Ja muille riittää 2, korkeintaan 3, niinkuin Puolalle, Unkarille, Kanadalle, Ruotsille, Etelä-Afrikalle, Argentiinalle, Tshekkoslovakialle, Italialle ja Irlannille (— obs! Pörhölä, sanoin 2 tai 3!). Yksi pinna voi senlisäksi mennä jollekulle aivan oudollekin, urheilukartalle vielä toistaiseksi merkitsemättömälle, maalle. Kuten näkyy, Amerikka ja Suomi taas aivan yläilmoissa, muut lujasti maan pinnalla. Ja sanotaankin vielä — jossakin, jääköön nimeämättä missä—, että ei se Suomen poisjäänti olympialaista tulisi niin suurta huomiota herättämään. Ehkä ei. Kukaties. Mutta olisivat ne sitten aika huvittavat kisat nekin, joissa Suomi nykyisellä voimallaan ei olisi mukana. Vv:n 1920—24 kisat jo saivat »tynkä-olympialaisten» nimen, kun maailmansodassa häviölle joutuneet keskusvaltat niistä suljettiin pois. Kuitenkaan eivät Saksa, Itävalta, Unkari ja kumpp. ole kyenneet olympialaisten yleisurheilussa esittämään lähestulkoonkaan sitä triumfaattorin osaa kuin Suomi. Jos Amerikka jäisi pois, luultavasti sekin eräitten mielestä voisi tapahtua »huomiota herättämättä».

„Todennäköinen sää tänään.“

Tätä kirjoittaessani ei vielä Amerikassa enempää kuin Suomessakaan ole pidetty varsinaisia valintakilpailuja.

Kuitenkin on — ainakin mitä Suomeen tulee — kutakuinkin helppo arvata, kenellä on pääsy kisoihin taattu ja varsinkin, kenellä siellä tulee olemaan joitakin mahdollisuuksia. Myöskin muiden maiden osanottajat alkavat olla siinä määrin tunnettuja, että laskelmointiin »hyvällä omallatunnolla» voi ryhtyä. Tietysti tapahtuu erinäisiä yllätyksiä — jostakin nousee tuntematon uusi tähti tai jossakin joku tunnettu tähti sammuu, tapaturmaisesti tai muusta syystä —, mutta sellaiset seikat kuuluvat asiaan. Ilman yllätyksiähän urheilu ja olympialaiset kisat eivät olisikaan sitä mitä ovat: miljoonien ihmisten mielenkiinnon ja jännityksen kohde.

100 m. juoksu: Kykeneekö Saksa lyömään jenkkien rintaman?

KAIKKIIEN KUNNIAKKAIMPIIN kuuluvana pidetään olympialaisissa 100 metrin voittoa; — vain maraton, 10-ottelu ja jossakin määrin 1500 m. kohoavat sen rinnalle. Muistammehan mikä populääri maailmanmaine aikoinaan oli Charles Paddockilla, joka saavutti laakerinsa Antwerpenissa. Parisissa 4 vuotta myöhemmin Paddock ja samalla koko jenkkien kaarti lyötiin, ja olympialaisen voiton lehvän korjasi Abrahams Englantiin. Yhtä katkeraksi Amerikalle muodostui Amsterdaminkin 100 m:n kilpailu, sillä sen voitti kanadalainen — kukapa sitä ei muistaisi — Percy Williams. Los Angeles'ssa Amerikka kuitenkin pääsee uudelleen sprintterien kuninkuuslajin herraksi. Sillä on tällä hetkellä varmasti nopein edustajakolmikko mitä vielä koskaan on ollut. *Wykoff, Kiesel, Tolan, Toppino, Metcalfe* ja sama määrä yhtä hyviä, ehkä ratkaisevalla hetkellä parempiakin, nimiä sisältyy siihen maailmanennätystä tuon tuostakin sivuavaan huippuluokkaan, jonka valiot kolmatta myöten nähdään Los Angeles'in loppukilpailussa mukana.

KULTAA, KUNTOA, KUNNIAA.

Näihin miehiin luottaa USA.

*Vasemmalla hirmu neljännes- ja puolimaileri Eastman,
oikealla Mc Cluskey—estejuoksun voittaja?!!*

VAARALLISIN MAA AMERIKALLE on epäilemättä Saksa. *Jonath, Geerling* ja joku heidän veroisensa uusi kyky nähdään kyllä Los Angeles'issa tarjoamassa amerikkalaisille »henkeen ja vereen» saakka verrattavan vastarinnan. Mutta epäilen, ettei Saksan hetki vieläkään lyö. Riippuu kuitenkin yksinomaan hermoista, kuka lopulta alku- ja välierien kuurin kestätyään pisimmän korren finaalissa vetää.

ENGLANTI JA KANADA tällä kertaa tuskin kykenevät yllättämään. Hyvä, jos jompikumpi niistä miehitteä yhden paikan finaalissa. Mutta Etelä-Afrikalla ovat myös omat traditionsa, eikä Hollantiakaan sovi unohtaa. — Jos Los Angeles'in stadionin rata pitää kutinsa, pingotaan 100 m:llä varmasti uusi ennätys — 10,2 —, luultavammin kuitenkin välierässä kuin loppukilpailussa, joka liiaksi jännittää miehiä.

200 metriä: Samat kortit.

KUN OLYMPIALAISTEN KISOJEN OHJELMAA ryhdyttiin supistamaan, olisi odottanut, että 200 m. juoksu ennemminkin poistettaisiin kuin esim. 5-ottelu. 200 m on tavallaan 100 m:n »rääpiäiskilpailu». Sen on voittanutkin usein sama mies kuin 100 metriäkin (Craig Tukholmassa, Williams Amsterdamissa). Ovathan kyllä 5000 ja 10.000 metrin juoksutkin »samaa maata», mutta poistettiinhan ohjelmasta keskimatkureille sopiva 3000 m:n joukkuejuoksu, kun taas sprinttereille edelleen on olemassa vielä 4×100 m:n viestinjuoksu.

SAMAT MIEHET kuin 100 m:llä tulevat 200 m:lläkin Los Angeles'issa välinsä ratkaisemaan. Suuria vaihteluja ei ole. Amerikka voittaa kuitenkin tämän matkan kirkkaammin kuin 100 m. Voittaja voi olla *Metcalfe* (100 m 10,2 ja 200 m 20,2 tänä vuonna!) .

400 m.: Eastman, USA.

Pikkupojasta saakka ihmettelin aina Urheilukalenterissa 400 m:n »suoran radan» ennätystä: J. W. Long, USA, 47,0 sekuntia! Mikä hirmu, etten sanoisi silloisia ajatuksiani tulkitakseni, satumainen tulos! Olihan Ted Meredithin virallinen ennätys — kiertävällä radalla siis — »vain» 47,4 ja sekin oli kuitenkin Tahkon selitysten mukaan aivan taivainen tulos.

MITÄ OVAT ENÄÄ 47,4 JA 47 SEKUNNINKAAN TU-
LOKSET? Eastman niminen heppu suuressa Lännessä on vaivatta juossut maailmanennätyksen — joka sentään Meredithin ajasta oli ehtinyt paljon hioutua — niin alas kuin 46,4 sekuntiin. Se on jo jotakin, joka ansaitsee attributteja jos mikä. Mutta mistäpä niitä enää edellä selostetun »hassauksen» jälkeen ottaa — jos haluaa superlatiivit suhteellisuudessa pitää. Mutta se on varmaa, että ellei Eastman jotakin lihastaan tai jännettään revähdytä, niin kukaan ei häntä kykene kyllä 400 metrillä uhkaamaan. — On huvittavaa, että Amsterdamissa Amerikka sai ainoan mieskohtaisen juoksuvoiton juuri 400 m:llä, mutta senkin nipin napin, vain parin tuuman etumat-
kalla (Barbutti sai rintansa hituista aikaisemmin kuin lop-
pukirissään lorvaillut kanadalainen Ball maalinauhaan). Mutta Los Angeles'in 400 m:llä ei Amerikalla taida olla hätää »kielenmitoista». Todennäköisesti Eastman lyö kaikki kilpailijansa, ainakin ulkomaalaiset, — 5—6 met-
rillä. Hopeamitalin korjaa *Wilson*, USA, ja hänkin alittaa 47 sek!

800 m.: Taasko Eastman?

VAIKEIMMIN ENNAKOLTA ENNUSTETTAVIA kil-
pailuja olympialaisissa on ollut 800 m juoksu. Aina ovat

kortit, ellei jo välierässä, niin ainakin loppukilpailussa seonneet ja varmoina pidetyt valtit on saatu heittää pois. Mutta juuri tämänkin vuoksi »puolen mailin» kamppailu on aina kaikkein jännittävimpiä. Katsoja, vaikka ventovieraasta maastakin ja siis lopputulokseen nähden vailla ajatuksen ahtauttajaa oman miehen jännäämisestä, joutuu väkisinkin aivan erikoiseen ekstaasiin, kun tätä kilpailua kaikissa vaiheissaan seuraa.

AMERIKA EI SITTEEN TUKHOLMAN OLYMPIALAISTEN JÄLKEEN ole kertaakaan voittanut tätä matkaa, niin suurenmoisia puolimailereita kuin sillä vuodesta vuoteen onkin ollut ja niin suuret toiveet kuin se miehiinsä kerta kerran jälkeen onkin ladannut. Se oli juuri Meredith, joka viimeksi Tukholmassa tämän kilpailun USA:lle voitti — yllättäen hänkin. Oli päässyt vain varamiehenä mukaan ja hyväksytty joukkueeseen vasta Tukholmassa. Yhtä suuria yllätyksiä ovat olleet 800 m:n juoksut senkin jälkeen. Yhteistä niille on ollut vain se, että voitto kolmasti peräkanaa on mennyt Englantiin, 1920 Hill'in sekä 1924 ja 1928 Lowe'n ansiosta. Miten käy nyt? Amerikka luotti viime kerralla Loyd Hahn'iinsa vuoren varmasti, mutta toivo petti — vuori kaatui. Osoitautui, ettei sisäradalla loistotuloksia koko vuoden saavuttanut Hahn pitänyt enää kutiaan ulkoradalla. Hän nääntyi niinkuin moni muu — maailmanennätysmies Sera Martin kaikkein pahimmin — jo välierässä, joka oli yhtä luja kuin loppukilpailu, jossa hänestä sitten olikin mehu jo tyystin poissa. Nytkin on Amerikalla joukko loistavia puolimailereita — *Wentzke, Bullwinkle, Rosner, Wilson* j.n.e., mutta heihin ei kuitenkaan ole luottamista sen enempää kuin aikaisempiin edustajiinkaan Euroopan puolen kisoissa. Tämä on älytty jo ajoissa Amerikassa, ja niinpä onkin siellä väkipakolla määrätty *B. Eastman* kokeilemaan kykyään myöskin näin pitkällä matkalla.

Kokeilun tulokset jo tunnemme. Eastman juoksi huhtikuussa oitis maailmanennätyksen puolella maililla 1.51,3 ja paransi sitä vielä nyt kesäkuun alussa, niin että se toistaiseksi on 1.50,9 (ent. Peltzerillä 1.51,6). Samalla meni 800 m:n ennätyskin tasan 1.50:een (ent. Martinilla 1.50,6). Nämä tulokset puhuvat tietysti omaa kieltään. Kukaan ei maailmassa tällä hetkellä kykene niitä rikkomaan, se lienee jotakuinkin epäämätöntä. Kaiken selvän järjen mukaan siis Eastman olisi voittajaehdokkaista tälläkin matkalla n:o 1. Mutta —

KATSE ENGLANTIIN vielä nytkin! Kaksi ei mene kolmannetta sanotaan, mutta *three'tä* seuraa *four* ja se voi merkitä, että vaikka Eastman onkin yksinänsä juossut 1.50, hän Los Angeles'issa 400 metrin kilpailunsa ohella ei 800 m:n alku- ja välierän jälkeen selviä enää ainaakaan sitä nopeammassa ajassa, päinvastoin hyvinkin voi jäädä sekuntia kahta huonommaksi. Ja silloin! — eikö hän vain viimeisestä kurvasta, loppusuoran auetessa kangistumaan jo pakkaavien miesten eteen, syöksykin toisista eroon englantilainen, sanotaan nyt vaikka *Hampson*, niin, juuri *Hampson*, joka tuntee traditioitten painon, mutta tietää myös, miten 800 m on ennenkin Englannille voitettu ja miten se on voitettava. Tulikohan ru-noiltua hölyn pölyä. Aika näyttää. Eurooppalaisista ei kuitenkaan *Hampsonin* rinnalle ole asetettavissa muita kuin ehkä tavattomasti kehittynyt italiaanari *Beccali*.

KOSKA PÄÄSSEEKÄÄN SUOMI siirtämään olympialaisen valtauspäälunsa näin lyhkäisille matkoille. Olihan Nurmi kuntokäyränsä korkeimpana hetkenä, Parisin kisojen aikana, puolittain valmis jo tähänkin tehtävään (1.52 harjoituksissa, jos huhuihin luottamista on!), mutta häntä kutsuivat juuri silloin niin monet muut tehtävät (5 kultamitalia!). *Larva* on tällä hetkellä kysymysmerkki. Odotan olympialaisia melkein siinä toivossa, että hän

lyö leijonankyntensä pöytään ennemmin 800 m:llä (1.52,5 riittäisi) kuin 1500 m:llä, jossa hän ei enää liene parhaamme. Vaikka mikä tuon tietänee.

1,500 m. — Amerikalla ja Englannilla parempi voitonmahdollisuus kuin Suomella.

ENGLANTI JA SUOMI ovat 20 vuoden aikana näytelleet pääosaa juoksujen ehkä arvokkaimpana pidettävällä kilpamatkalla, mailin »eurooppalaistetulla» vastineella, 1500 m:llä. Jackson voitti Tukholmassa, Hill Antwerpenissa, Nurmi Parisissa ja Larva Amsterdamissa. Tälläkin kerralla on sekä Englannilla että Suomella voittajaehdokkaansa. *Thomas Brittein* saarelta on vaarallinen mies. Mutta vaarallisia tulevat olemaan kaikki Amerikankin edustajat, *Gene Wentzke* etupäässä.

GENE WENTZKE juoksi, kuten hyvin muistamme, sisäradoilla viime talvena kerta kerran jälkeen selkäpiitä karmivia tuloksia. Tämä solakkavartinen, aina 183 sentin mittainen jenkki, jonka suonissa virtaa myös germaanista verta, paransi ensin Nurmen ja Rayn nimissä ollutta mailin sisäennätystä (4.12) $\frac{8}{10}$ sekuntia. Silloin täällä hätkähdettiin. Tuli uusi jymäys, sillä aika putosi Wentzken kirstiäessä vielä 4.10:een. »What a runner!» ihmetteli silloin jo Delegaattikin, joka nämä hälyytysjuoksut suomalaisille on selostanut. Ja tosiaan. Luottamuksemme omien miestemme kykyyn väheni siitä huolimatta, että *Ladoumeque*, mailin ennätysmies ulkoradoilla, tehtiin »vaaratomaksi» ja karsittiin pois amatöörien joukosta — sen takia, että hän oli rehellinen ja tunnusti, mitä oli kilpailuistaan saanut. Rehellisyydellä ja amatörismillähän ei ole paljon tekemistä keskenään! Mutta se on asia erikseen.

SUOMELLA ON HYVÄ KOLMIKKO tähän kilpailuun. Viime kerralla saimme vain 2 miestä loppukilpailuun

NÄMÄ MIEHET PELOTTAVAT.

Vasemmalla Wentzke, oikealla Kusocinski, vaarallisimmat kultamitalin tavoittelijat „suomalaismatkoilla.“

(8 miehen joukkoon), mutta nyt täytyy meidän saada finaaliin kaikki 3 edustajaamme, joista *Purje* tällä haavaa vaikuttaa luotettavimmalta. Tampereen 3.55,8 meni *Purjeelta* hänen omien sanojensa mukaan yllättävän helposti ja ilman aavistusta todellisesta vauhdista. *Purje* luuli nim. juosseensa vain tavallista 4 minuutin vauhtia, kunnes ihmeekseen kuuli todellisen ajan. Nyt karsintakilpailuissa hänen luulisi pudottavan siitä vielä pari sekuntia, ja enempiä ei tällä puolen rapakon voi toivoakaan. Varma mies mitaleille —, mutta minkälaiselle: kultaa? hopeaa! ehkä taas vain pronssia!

LARVA ON KYSYMYSMERKKI, niinkuin aikaisemmin olen sanonut, mutta mukana hän on taistelussa viimeiseen saakka, voipa voittaakin, jos kykenee täällä hissunkissun hankkimansa pohjakunnon Los Angeles'issa oikealla hetkellä huipentamaan terävimmilleen. Mutta voi klikatakin pahan kerran. Lauri *Lehtisellä* ei 1500 m:llä ole ollutkaan sen »vaativampi» päämäärä kuin 3.52. Se ei perillä riitä, ja siitä huolimatta, että juuri Lehtisen pitkä spurtti voitaisiin tässä kilpailussa tarvita, tultanee hänet sittenkin sijoittamaan 5000 m:n ohella 10.000 m:lle — Kusocinskin vuoksi! Voisi olla kyllä pahaksikin, mutta perilläpä tuo asia paremmin nähdään.

KUKA SIIS VOITTAA? Sanonpa Wentzke kaikesta huolimatta. Hän kyllä hävisi ensimmäisen ulkoratajuoksunsa tänä keväänä. Otto *Rosner* ja George *Bullwinkle* hakkasivat hänet loppukirissä 1000 yardilla. Hugo Qvist mainitsi kirjeessään allekirjoittaneelle, että Wentzken juoksusta puuttui kokonaan se komea veto, joka hänellä oli sisäradoilla, joiden kimmoisuutta hyväkseen käyttäen hän oli luonut tyyliinsä. Mutta hän kohoo vielä — vakuuttaa Qvist. — *Thomas* kieltämättä on myöskin yhtä hyvä voittaja-aspirantti kuin kukaan kolmesta suomalaisestamekin, joista huonoimmaksi luultavasti jää se, joka mat-

kalla »työn tekee». — Ruotsalainen *Ny* voi sijoittaa itsensä myös alkupäähän, parhaassa tapauksessa 4:ksi, ja se olisi-kin jo allright.

5,000 m. — Suomi, Puola, Suomi.

«KAIKESSA RAUHASSA» HAAVEILEMAMME kolmoisvoitto 5000 m:llä jää kyllä saduksi ja »kesäksi, jota ei koskaan tullut». Kaksinottelut Hannes—Bouin ja Guillemot—Nurmi ovat olympialaishistorian kauneimpia lukuja. Niitä seurasivat kolminottelut: Nurmi—Ritola—Vide, itse asiassa yhtä komeina ja vaikuttavina. Nyt saatanee taistelu kultamitalista nähdä myös kolmen kovan kesken: *Lehtisen, Isohollon ja Kusocinskin!* Ja paha on sanoa kuka voittaa, mutta niin paljon kuitenkin rohkeuden väittää, että puolalainen ei sitä tee, mutta toiseksi hän todennäköisesti kuitenkin pinnistäytyy. Missään tapauksessa ei ensimmäisen — *Lehtisen?* — ja kolmannenkaan — *Isohollon!* — väliä ole kuin kymmenisen metriä.

JA AIKA TÄYTYY PURISTUA SIINÄ TAISTELUSSA ALLE 14.30:n. Todennäköisesti merkitään uusi ennätys 14.25 tai hiukan yli. *Lasse Virtanen* saa selviytyä 5—10 sekuntia taaempänä taistelevasta jälkijoukosta miten parhaiten taitaa. Ruotsalainen *Lindgren* on viides ennen englantilaisia ja amerikkalaisia, jotka myös ovat kypsä alittamaan ajan 14.45.

10,000 m. — Melkein sama juttu.

PENINKULMAN JUOKSU on kisojen ensimmäisenä päivänä. Silloin katsotaan, minkä verran kestävä *Kusocinski* todella on. Hänen hirmutuloksensa 30.31,1 antaa aavistella hänen kykyjensä riittävän jopa kultamitaliin. Mutta sitä tuskin tapahtunee.

NURMI EI KYLLÄKÄÄN VOITA tätä matkaa! Viime

syksynä Puolassa oli hän jo enemmän kuin tiukalla Kusocinskin kanssa, mutta nythän on puolalainen aivan toinen mies. Mutta onko Nurmi? Tuskin, paitsi että hän nyt on myös maratoonari. Maratonia silmällä pitäen hän on lyhentänyt askeltaankin. Kuitenkin hän on yhä edelleen pitänyt huolta ilmiömaisesta loppukiristään. Jos niin tapahtuisi, että Nurmi yhä kykenisi pysyttelemään Kusocinskin ja *Isohollon* sekä mahdollisesti *Lehtisen* tai *Virtasen* 30 minuutin vauhdissa mukana, niin ei epäilytäkään, etteikö hän kalkkiviivoilla kilpailijoitaan jättäisi. Mutta arvelen, varsinkin jos Lehtinen joutuu tälle matkalle, että Nurmen — ja myöskin Kusocinskin, samoin kuin argentiinalaisen *Ribasin* ja *Lindgrenin*, — on annettava L. & I:lle periksi ja päästettävä heidät lopputaipaaleella laskettelemaan omia menojaan. Tai jos Virtanen on mukana, saa Isohollo sen tehdä yksinään, ja Nurmen asiaksi jää hopeamitalin pelastaminen Kusocinskin ulottuvilta.

Maraton — Nurmen 10:s kultamitali?

HUOMAUTIN JO EDELLÄ, että Nurmi Los Angelesin maratonia silmälläpitäen on lyhentänyt tuntuvasti juoksuaskeltaan. Se huomattiin m.m. Turussa 10.000 metrillä, jossa Virtanen suoran sivun mitalla otti yhden askeleen vähemmän kuin Nurmi, vaikka tähän saakka on ollut päinvastoin. Vaikkakin Nurmi nyt entistä enemmän on joutunut ajattelemaan kestävyyskuntoaan, ei hän silti ole jättänyt nopeustreenaustakaan. Siitä pieni huvittava episodi.

KOLME PÄIVÄÄ ENNEN NAIMISIIN MENOAN Nurmi juoksi Turussa 800 m harjoituksissa 1.58, mutta kolme päivää ukkomiehenä oltuaan meni hänellä samalla matkalla aikaa, vaikka — niinkuin vakuutetaan — toisissaan yrittikin — 2.05,6! Mutta palasihan se kunto sen-

tään pikapikaa, jota todisti jo viikkoa myöhemmin juostu 10 km 30.40,9.

MITÄÄN ESTETTÄ EI ENÄÄ ILMAANTUNE Nurmen maraton-osanotolle. Hänen »karsintajuoksunsa» täällä on tätä kirjoitettaessa vielä suorittamatta, mutta selväähän on, että Nurmi siitä läpäisee, niin vankka kuin maratoonarikaartimme — *Marttelin, Toivonen, Sipilä, Komonen ja Kuokka* — onkin. Eri asia oli *Ritolan*, joka pahassa jamassa päästi itsensä kangistumaan, sillä perinpohjainen lepo hänen iässään tahtoo jättää miehen ponnistuksistaan huolimatta jatkuvasti laakereille. — Nurmen voitto, siitä huolimatta, että kysymyksessä on niin epävarma laji kuin maraton, on yhtä »varma» kuin voittomme jossakin toisessakin lajissa, t.s. varmimpia. Ilmanala on tuttu ja »troopillisuudessaan» Nurmen mieleinen. Juoksun reitti on Mikkolan Jaakon sanojen mukaan kuin luotu Nurmelle, tasaista asfalttia. Mutta samat eduthan ovat luonnollisesti muillakin.

NE MIEHET, JOTKA ULKOMAALAISISTA tällä hetkellä ovat merkatut kultamitalin tavoittelijoiksi, ovat argentalainen *Zabala*, chileläinen *La Plaza* ja kaikki kolme japanilaista, minkä nimisinä heidät sitten tulemme-kin tuntemaan. Kuka ties voi Etelä-Afrikkakin taas sukeltautua pinnalle. Amerikan (*Hennigan, Oldag*), Saksan (*De Bruyn*), Englannin (*Ferris*) y.m. edustajat taas ovat korkeintaan meidän kahden jälelläolevan edustajan luokkaa. — Lyhyesti: Nurmi voittaa, ellei — keskeytä! Toiset miehemme sijoittuvat myös kuuden parhaan joukkoon.

Estejuoksu: — joko meni kultamitalimme, kolmoisvoitostamme puhumattakaan.

AMSTERDAMISSA SAI SUOMI KOMEAN KOLMOISVOITON estejuoksussa. Sitä olemme pitäneet toiveit-

temme ulottuvilla vielä Los Angelesissakin. Mutta miten olla kuin eleä, jos kuuluukin elokuussa sellaisia uutisia, että meille onkin nähty hyväksi luovuttaa vain hopeamitali — ei muuta. Ei edes pronssista lisälohduksena. Suomikin tarvitsee sentään miehensä niin tiukasti ratajuoksuissa, ettei estejuoksuun ole varaa uhrata enempää *Purjetta* kuin *Lehtistäkään*. Miten lie sitten *Isonhollon* laita? Joku heistä kuitenkin tarvittaisiin *Loukolaa* ja todennäköisesti *Toivosta* tukemaan, sillä molemmat viime mainitut saanevat tunnustaa ainakin yhden, ellei parikin ulkolaista paremmikseen. Joskin *Kusocinskinkin* tyytynee tyytyä vain ratajuoksuihin, niin on esteisiin silti 3—4 silmälläpidettävää miestä: ruotsalaiset *Ny* (joka omasta ja maansa puolesta tekisi viisaammin kun luopuisi kokonaan 1500 m:lta tähän tehtävään) ja *Pettersson*, jolle »Simeoni» tarkkanäköisesti ennustaa juuri esteistä tulevaisuuden lajia, amerikkalainen *Mc Cluskey*, joka kevättalvella helposti rikkoi Purjeen sisäennätyksen 2 mailin esteissä, 9.46,8, sekä joku seuraavista englantilaisista: *Holden*, *Evenson* tai *Sutherland*. Englanti hallitsi ennen tämän kilpailun mielensä mukaan. Sen nuoret juoksijat voivat innostua vieläkin. — Mutta ellei pitkänhuiskea Joe Mc Cluskey voita niin... loppu jääköön sentään luvalla sanoen ilmaisematta. Jos taas Kusocinski on mukana, silloin — ensiksikin: sanani takaisin häneen nähden 5000 m:lta ja toiseksi: Pilsudskilla on aihetta lähettää lentävälle maanmiehelleen onnittelusähkösanoma!

110 m. aitajuoksu: Voitto Amerikkaan.

SIITÄ TUSKIN OLLAAN NÄIN ENNAKOLTA ERI MIELIÄ. USA:lla on ensiksikin *Beard*, joka kohosi maineeseen viime vuonna juoksemalla 110 m aidat 14,2. Hän oli ilmestys, jota epäiltiin tähdenlennoksi, varsinkin kun

hän fyysillisesti oli perin hintelä ja muutenkin täysi kirjattoukkatyyppi. Mutta tänä keväänä hän on jo uudelleen antanut elonmerkkejä, joihin täytynee uskoa — niin *Sjöstedtin* kuin muidenkin. Toiseksi *Saling* on juuri juossut vieläkin paremmin, 14,1 ja kolmaskin mies (*Keller?*) alittaa 14,5 sekuntia. *Sjöstedt* saa silloin selvittää finaaliin pääsyvälinsä lähinnä englantilaisten ja etelä-afrikkalaisten kanssa. Kolmannen palkinnon luuli viime syksynä — 14,4 juoksun aikana — olevan *Sjöstedtille* mahdollisen, mutta tuntuu siltä kuin se olisi enemmän kuin liikaa odotettu ja vaadittu. Ei kannata siitä enää puhua. Koskahan merkitään jo aika 13,9!

400 m. aidoissa — USA:n kolmoisvoitto?

LOORDI BURGHLEY, AMSTERDAMIN POPULÄÄRI PITKÄN AITAJUOKSUN VOITTAJA, on jatkuvasti pysytellyt kilparadalla, vaikka hän jo 4 vuotta sitten meni niinkuin urheilu-uransa lopettajaisiksi naimisiin — vihittiin muuten samana päivänä kuin voitti kultamitalinsa! — ja vaikka hän viime vuoden parlamenttivaaleissa tuli valituksi alahuoneen edustajaksi. Mutta enää ei hänellä ole toiveita kultamitalista, se sanottakoon suoraan. Eikä ole paljon toivoa sen puolesta kellään eurooppalaisella. *Facelli* Italiasta ja *Sten Pettersson* naapurista läpäisevät kyllä loppukilpailuun, mutta pahoin en luule vikaan ampuvani, jos ennustan tässä lajissa USA:lle kultamitalin ohella molempia seuraaviakin palkintoja.

Kuulantyöntö, ennen näkemättömän komea kilpailu.

VAR SIN TAVATON OLI SE MULLISTAVA KEHITYS, joka kuulantyönnössä laajalla rintamalla tapahtui neljä vuotta sitten. Olympialainen kuulakilpailu silloin oli

paitsi jännittävä, tulostensa laadussa siihen saakka ennen näkemätön. Mutta kehitys ei ole vielä siihenkään seisahtunut. Rose-vainajan kauan saavuttamattomana pidetty 15 $\frac{1}{2}$ m:n ennätys alkaa nykyisin olla mitä tavalisin kansainvälinen tulos. Sillä tuskin Los Angeles'sissaakaan päästään loppukilpailuun.

KOLME MIESTÄ YLITTÄÄ 16 METRIÄ näissä olympialaisissa. Mutta mahdottomana en pidä, vaikka kaikkikin loppukilpailun miehet sen tekisivät. Ja voittotulos voi olla 16,40. USA:lla on vahva kanuunakaarti. Amsterdamin hopeamitalimies *Brix* on luotettavin, ja aivan äskettäin on hän työntänyt maailmanennätyksen 16,07. *Leo Sexton* on epävarmempi, mutta muistettava on hänenkin 16,06 m:n sisäennätyksensä. Kolmannenkin Amerikan joukkueeseen läpäisevän täytyy olla varma 15,80:stä.

DOUDA, HIRSCHFELT JA HART ovat 16 m:n tekijöitä, ja vain hermokysymys on, häviävätkö he amerikkalaisille. *Daranyi* Unkarista ei päässe loppukilpailuun, johon parhaalla meikäläiselläkin olisi vain hyvin vähäiset toiveet. (15,70 tuskin riittäisi!)

Kiekko — ei ole meillä asiaa.

SUOMELLA ON KIEKONHEITOSSA kauniit traditiot takanaan, mutta yhtä heikko on asemamme siinä tällä kertaa kuin kuulassakin. Taipaleen ja Niklanderin vuosikausien varmuutta ei omaa *Kivi*, joka Amsterdamissa kuitenkin menestyi hyvin. Eikä ole uusiakaan huippumiehiä ilmaantunut, ei edes Kiven veroisia, vaikka taso ulkomailla on kohonnut uskomattomasti.

AMERIKALLA ON KAKSI 50 METRIN HEITTÄJÄÄ: *Jessup*, joka omaa maailmanennätyksen, ja *Jones*. *Anderson* »klaaraa» myös 49 metristä. Euroopan parhaat ovat nyt unkarilainen *Remecs*, joka kerta kerran jälkeen on parannellut ennätystään, joka nyt on 49,89, ja rans-

kalainen *Noel*, jonka tämän kesän paras heitto on kantanut 49,44. Vaikka kisoissa hermot jollakulla pettäisivätkin — niinkuin tekivät saksalaisilla maailmanennätysmiehillä Amsterdamissa —, ei meidän parhaallamme missään tapauksessa olisi mahdollisuutta palkintojen nappimiseen, hyvä, jos 47 m:n pohjakunnolla — vähempi ei riitä — pääsisi loppukilpailuun.

Keihäs — monta lujaa ehdokasta. — Montako yli 70 m. miestä?

RUOTSI SAI VIIME OLYMPIALAISTEN AINOAN KULTAMITALINSA keihäänheitossa. Se on muuten ollut ainoa kultamitali, mitä Ruotsi yleisurheilussa maailmansodan jälkeisissä olympialaisissa onkaan saanut. Totta se herätti Ruotsissa valtavan ilon, yhtä valtavan kuin meillä Suomessa pettymyksen. Sitten Amsterdamin olympialaisten on keihäässäkin totuttu näkemään miltei uneksimattoman pitkiä kaaria. Maailmanennätys on sentään taas meillä Suomessa, mutta miten lie ensi olympialaisvoiton laita? Eipä sillä, etteikö meillä voiton mahdollisuuksia olisi yhtä runsaasti kuin muillakin, mutta vaarallista on varmuuteen tuodittautua. Onhan *Matti Järvinen* jo heittänyt ensi kilpailussaan 71,35, jonka mittaisella heitolla Kaliforniassa kyllä voitetaankin. Mutta yli 70 m:n mahdollisuudet omaa joukko muitakin: USA:n *Churchill*, Saksan *Weyman*, Viron *Sule* ja Ruotsin *Lundkvist*, jos kohta *Matin* turvana meiltäkin toinen mies, *Penttilä*.

LUNDKVISTIN OLYMPIALAISEEN COME BACK'IIN en kuitenkaan erikoisemmin luota. Heimoveljeämme *Sulea* täytyy pitää silmällä, mikäli hän kyynärpänsä kykenee säilyttämään terveenä. Saksmanni on lujatekoinen poika, mutta kultaan hän ei ulotu. Kaikkein vaarallisin

kilpailija Matille on sittenkin Churchill. Kaikki kolme miestämmme voimme kuitenkin hyvällä syyllä toivoa loppukilpailuun. Onhan ainakin heittokeihäs kotimainen, Urheilutarpeiden »Maailmanennätyskeihäs».

Moukari: — Irlantilais-suomalainen kaksinkamppailu.

MAAILMAN PARHAAT MOUKARINHEITTÄJÄT ovat poikkeuksetta olleet irlantilaisia, vaikka maasta muuttaneina ovatkin kilpailleet toisten värien puolesta. Irlanti itse sai välittömästi kunnian vasta Amsterdamissa, missä *O'Callaghan* voitti yllättävästi kultamitalin. *O'Callaghan* on sen jälkeen huimasti parantunut. Viime vuonna hän jo uhkasi maailmanennätystä, heittämällä 56,80 m. Ja tänä vuonna tulemme näkemään hänet olympialaisrenkaassa varmasti yhtä loistavassa kunnossa. Siitä huolimatta voittajan ei tarvitse heittää kuin 54—55 metriä. Olympialaishäkki pingoittaa siksi paljon isojen miesten hermoja, ettei siitä tavallisesti pommitella läheskään parhaita tuloksia.

PÖRHÖLÄN VILLEN MAHDOLLISUUDET uinuvat siinä kullan ja hopean rajamailla. Häinkin on vuosikausien säännöllisen ja tuiman valmentautumisen ansiosta elämänsä kunnossa ja valmis 54—55 metrin tuloksiin olympialaisissakin. Miten sitten käynee irlantilais-suomalaisen kaksinkamppailun, mutta muilla ei siihen asiaa ole. Amerikkalaiset samoin kuin ruotsalaiset *Sköld* ja *Jansson* saavat keskenään riidellä pronssista.

Pituushyppy — Japanin ja Amerikan väliselvittelyä.

JAPANILAINEN NAMBU hyppäsi viime vuonna maailmanennätyksen 798 ja on tänä vuonna hypännyt myös

enemmän kuin kukaan muu. Ei voi odottaa muuta kuin että kultamitali lähtee hänen mukanaan, ainakin sympatiat ovat hänen puolellaan. Vain *Barber* jenkeistä voinee uhata vakavasti 8 metriä. Viimeisin tuloksensa on 771 ja niille main hypännevät toisetkin tähtilippuiset. *Cattor'in* ylösnousemukseen en usko. Saksalaisilla on asiaa loppukilpailuun.

Korkeushyppy ja kultamitali Spitz'in.

KUN TAHKO VUOSI SITTEN KÄVI AMERIKASSA osasi hän oikeasta miehestä ottaa mallifilmin suomalaisille korkeushyppääjille esikuvaksi. *Spitzin* hyppysarja Tahkon kameratuotteena alkoi kuitenkin herättää tavalista suurempaa mielenkiintoa vasta, kun saapuivat maailmanennätystulokset toisensa jälkeen. Ja olikin siinä tuloksia: puolikymmentä kertaa yli 2 m, ja joka kilpailussa vähintään 198 sm, parhaan tuloksen ollessa 205 sm. Voittoseppele hänelle, mitäpä siinä. Ja sinne ne uhkaavat jälleen Amerikkaan mennä muutkin palkinnot, mikäli Japanista, Filippineiltä tai muualta ei »estettä ilmaannu». Olisi siellä Suomenkin mies kirkkaasti loppukilpailussa.

Seiväs: USA—USA—USA!

MONESKOHAN KOLMOISVOITTO tämä jo on Amerikan käden ulottuvilla. Siellä on kymmenittäin 4 metrin miehiä, kun meillä Euroopassa ne ovat edelleen tuiki harvinaisia lintuja. Vain japanilainen *Nishida* voi vakavammin kilpailla mitaleista. Lee Barness'in ja Sabin Carr'in manttelin perimyksestä taistelevat lähinnä *Ted Lee* ja *Fred Sturdy*. Kuka mahtanee kolmas olla, — mutta voittaja voi hyvinkin olla.

Kolmiloikka: Meni merehen päivä . . .

JO TAIDETTIIN SUOMI kokonaan jättää laskuista kolmiloikan kultamitalikatsastuksessa. Ja meillä kun on hegemonia ollut kymmenisen vuotta. Mutta *Tuulos-Ville* on vanhentunut, eikä uusista miehistä ole jatkajiksi. Meillä on taannuttu, muualla kehitytty ja lopputuloksena tasoon nähden hypätty vuosikausia paikoillaan, vaikka muissa lajeissa edistys on ollut päätä huikaiseva.

ODA VOITTAA toistamiseen. Tämä onkin Japanin ainoa varma kultamitali. Epävarmojahan on edellä vilahdellut useampiakin. Hopeamitali joutunee myös Nipponin pojille. Pronssista voimme nähdä Ruotsin, USA:n, Australian ja monen muun ohella unta jo mekin.

10-ottelu: „Akilleksen kantapääkö“ Suomelle?

MAAILMANENNÄTYKSIEN TUUDITTAMINA olemme 10-otteluakin menneinä olympialaisten väli vuosina tottuneet pitämään »omana lajinamme». Mutta USA vahdutti meidät onneksi jo viime kesänä hereille, ja pahoja unia ajattelee aina mieluummin päivällä kuin näkee yöllä. Amsterdamissa Paavo Yrjölä ja Akilles Järvinen jaksoivat alusta loppuun hallita hermonsia ja täyttää heihin asetetut toiveet kukkuramitoin. Myöhemminkin on heihin voitu luottaa, ja kumpikin on yhä edelleen paremmassa kunnossa kuin oli Amsterdamissa, Aki jatkuvasikin nousussa. Mutta amerikkalaiset ovat myös nyt toista maata, kaikki heidän kolme miestänsä, ilman *Mortenseniakin*, joka kai pysyvästi on »diskattu», ovat varmoja 8000 pisteen ylittäjiä. Vaikka Akilleksella tietysti on kaikki mahdollisuudet voittaa, emme kieltää voi, etteikö samoja mahdollisuuksia omaisi myös *Berlinger*, *Bausch* tai vieläpä saksalainen *Siewert*. Missään tapauk-

sessä emme saa useampaa kuin yhden mitalin, vaikka Akilleksen tukena muitakin suomalaisia tarvitaan.

Viestit — Amerikan villoja.

4 × 100 M:LLÄ tulee Saksa jälleen olemaan Amerikan pahin kilpailija. Sen joukkue *Jonath, Borschmeyer, Geerling ja Körnig* kyetään lyömään vain alle 41 sekunnin tuloksella. Mutta siihen Amerikan juokkue kyllä kykenee. USA:n viestinjoukkueissa on tavallisesti käytetty eri miehiä kuin mieskohtaisissa kilpailuissa, mutta siihenhän heillä on ollut aina varaa, ja on nytkin.

4 × 400 M:LLÄ on Amerikan voitto tietysti vielä kiistattomampi. Englanti voinee lähettää 4 miestään hopeamitalia tavoittamaan. Olisipa pronssista meilläkin jotain tietoa, jos varaa olisi. (Strandvall ja Veikko Tolamo Akin ja mahd. Martti Tolamon seuraksi!)

KÄVELYKILPAILUSTA riittääköön, sen vähäisen mielenkiinnon vuoksi meillä, pari riviä. Amerikan ja Kanadan välillä käytänee kamppailu voitosta. Euroopasta ajattelee osanottoa luultavasti vain Latvia.

Ranskalaisessa painissa — voittaa Ruotsi Suomen, ellei täysi seitsikkomme ole tulessa.

TARCOITUKSENI tässä lentovihkosessa on ollut pääasiassa vain rata- ja kenttärheilukilpailujen tarkastelu ja ennakkolta punnitseminen. Kuitenkin tulkoon aivan niukasti kosketeltua myöskin muita urheilun aloja niissä puitteissa kuin Suomi ottaa osaa.

PÄÄHUOMIO yleisurheilukilpailujen ohella kiintyy tietysti painiin, jossa maamme todennäköisesti tulee anastamaan yhtä monta kultamitalia kuin rata- ja kenttärheilussakin. Outoa on kuitenkin se vähä innostus,

jota paini meillä, etenkin pääkaupungissa, näin olympialaisten edelläkin saa osakseen. Paini on jo jonkun vuoden ajan ollut melkoisesti syrjäytetyssä asemassa, niin kunniaakkaaseen esiintymiseen kuin kansainvälisillä ja olympialaisilla matoilla olemmekin kyenneet. Ja niin kuin jatkuvasti kykenemme.

RUOTSI KAIKKIEN ARVELUJENI MUKAISESTI tulee Los Angeles'issa niinkuin Amsterdamissakin voittamaan meidät ranskalaisen painin pisteissä, mutta — vain sillä edellytyksellä, että meiltä ei lähetetä täyttä seitsikköä. Se voisi muuttaa aseman, ja pisteet esim. 13—12 voisivat yhtä hyvin kääntyä Suomen hyväksi. Sekä Suomella että Ruotsilla on mahdollisuuksia 3:een kultamitaliin, mutta voipa Keski-Euroopan maiden tarjoama vastarinta olla niinkin tuima, että kahteenkin kullannmöhkäleeseen on tyydyttävä. Nimillä lienee turha — ja toivotonkin — herrastella. Antaa poikain vain rauhassa paiskia sen kun paiskivat. Toinen voittaa, toinen häviää, nitshevoo. Yhteistä on uskovaisten tavara, ja joukkuehengen yhtenäisyys on pääasia.

Vapaapainissa loistaneet USA omilla tanhuillaan,

mutta siitä se saa kiittää sitä, ettei esim. Suomesta, tuskinpa muuallakaan Euroopasta, katsota tarpeelliseksi kustantaa täyttä joukkuetta. Kaksi kultamitalia on korkein toivomme, mutta sitä täytyneekin sitten pitää varmassa tulossa, niinkuin molemmissa paineissa yhteensä 4. kultamitalia. Ruotsilla on mahdollisuudet kahteen kultamitaliin ja hyvänlaiseen pistesaavutukseen, Sveitsillä parhaassa tapauksessa vain kahteen kultamitaliin. — Mitäpä sanottaisiin seuraavanlaisesta pistejaosta: USA 10, Suomi 9, Ruotsi 8, Sveitsi 7. Selvä peli, vai mitä.

Riippuu taas pelkästään »miesvähydestä», ettei parempaa Suomelle voida odottaa.

Voimistelu — Nyrkkeily — Uinti — Pyöräily.

VOIMISTELUMAANA on Suomi tätä nykyä maailman ensimmäisiä. Taitovoimistelijamme ovat kuitenkin niitä »maan hiljaisia», joita ei useinkaan kaikki vallanneen yleisurheilun hyörinässä ja pyörinässä muisteta. Voimistelijamme saavat kuitenkin täyden joukkueen Los Angelesiin — kiitos omien pontevien toimenpiteittensä — ja siinä toivossa täällä elämme, että heidän matkansa olisi myöskin hyödyllinen — ulkopuolisen maineenkin kannalta, eikä vain sisäisesti, joukkueelle itselleen, mitä se varmasti on. Kun voimistelussa jaetaan monen monia kultamitaleita, on aihetta toivoa jonkun niistä tulevan Suomeenkin saakka.

NYRKKEILIJÖITÄ lähtee matkaan 2: *Bärlund* ja *Ahlberg*. *Bärlund* taistelee itsensä finaaliin saakka ja voi voittaa siinä kuin joku muukin, mutta *Ahlbergilla* ei ole ainakaan paperilla yhtä hyviä mahdollisuuksia. Väli-sarja on kansainvälisesti lujin sarja, ja kiitolliset saamme olla, jos »*Brynkka*» kotiutuu edes kaksi otteluaan voitaneena. Kolmas voitto lykästäisikin jo semifinaaliin saakka.

UINTIEDUSTUKSEMME tähänastisissa olympialaisissa ei ole varsin suuri ollut, mutta pikkuruisen menestystä meillä silti on ollut. Vaikka uinnissa olemmekin esim. viime olympialaisten jälkeen kehittyneet enemmän kuin missään muussa urheilussa, ovat mahdollisuutemme kaikissa tapauksissa painuneet yhä alemmaksi. *Reingoldt* rintauinnissa herättää kyllä palkintotoiveita, mutta voittoa on uskaliasta ajatella.

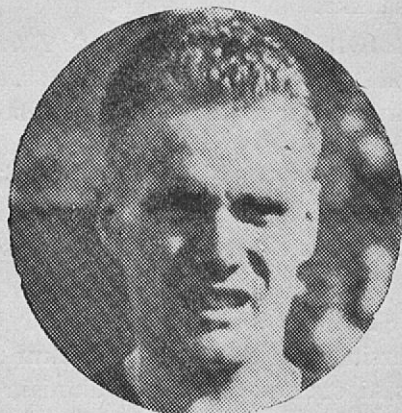

MAANTIEPYÖRÄILYSSÄ *Hellberg* ajaa ainakin paremmin kuin Amsterdamissa, missä hän oli sattumalta alakunnossa. V:n 1930 kunnossa *Hellberg* voi suorastaan voittaakin. Ainakin odotan häntä palkinnoille.

Kaiken kaikkiaan voi Suomen joukkue siis saada noin 10 kultamitalia.

Se olisi jo enemmän kuin oli saaliimme viime kerralla, jolloin jäimme 8:aan kultamitaliin: 5 yleisurheilusta ja 3 painista. — Kymmenlukuun päästäkseen ei Suomen joukkueella vielä tarvitse olla hituistakaan n. s. »fuksutuuria». Sellaista saavutusta edellyttää joukkueemme todellinen ja paljossa jo karaistu kilpakunto.

ONNEA MATKALLE POJAT!

Tunnetteko nämä kasvot? Tällaisilta näyttävät ne näin ennen olympialaisia, ja toivottavasti pysyy niiden ilme yhtä järkähtämättömänä Los Angeles'issa. — Hannes voitti maailman hymyllään, Ritola irvistyksellään. Nurmi on tehnyt sen totisuudellaan. Millä tekee sen Lehtinen?

KUNNIA-ASIANAAN

pitää suomalainen urhei-
lija ja penkkiurheilija ostaa
urheilu- ja ulkoiluvälineensä
HANNEKSELTA

URHEILULIIKE

HANNES KOLEHMAINEN

Kaisaniemenk. 4 • Puh. 36014

Kotoisilla kentillä ja ulkomaisilla
kisapaikoilla on

”Hiihtävä-Karhu”

auttanut poikiamme sellai-
siin saavutuksiin, joista koko
maailma on ihmeissään.

Viimeisin tunnustus

*”Hiihtävän-Karhun”
Urheilu- ja Voimisteluvälineille!*

Los Angelesin olympialaiskiso-
ihin on tilattu 'Hiihtävän-Karhun'
urheilu- ja voimisteluvälineitä
virallisiksi kilpailuvälineiksi.

Hyvä maine kotimaassa! – Maailman maine!

Kartuttakaa urheillessannekin
”STADION RAHASTOA”!

OY. URHEILUTARPEITA

Helsinki · Merimiehenk. 38—40

Puhel. Sarja 20 911